

[Handelsministeren.]

sin agtpågivenhed over for prisudviklingen. Som forholdene nu ligger, kan der imidlertid ikke være tale om at forlænge det generelle avancestop. Andre midler må nu bringes i anvendelse.

Jeg nærer ikke tvivl om, at dansk erhvervsliv på mange måder føler sig hårdt trængt af konkurrencen, og at det for mange virksomheder er et dagligt påtrængende problem, hvordan man skal sikre sin markedsandel. Konkurrencekampen foregår ikke alene på prisen, men også med andre midler, der kræver større omkostninger, som i den sidste ende inddækkes i prisen. Priskonkurrencen synes også på mange måder at have svært ved at slå igennem over for hævdevundne normer, når man skal kalkulere sine priser f. eks. ved at anvende sædvanemæssige bruttoavanceprocenter. Sådanne sædvaner gør sig især gældende på områder, hvor der er konkurrencebegrænsninger eller træghed i priskonkurrencen. Som allerede nævnt er der i den permanente lovgivning, monopolloven og loven om indseende med priser, hjemmel for monopoltilsynet til at skride ind på områder med såkaldt administrerede priser.

Det er altså regeringens opfattelse, at en forlængelse af det generelle avancestop ikke længere er et anvendeligt middel. Regeringen vil derimod have opmærksomheden henvendt på egnede metoder til fremme af priskonkurrencen, og jeg vil ikke udelukke den mulighed, at videreførelse af bestemmelser i loven om anmeldelse af vejledende priser må overvejes, eventuelt med visse ændringer med henblik på mere smidige fremgangsmåder i prisreguleringspolitikken, men efter regeringens opfattelse ikke i den form, som er foreslået af socialdemokratiet.

Jørgen Jensen: Jeg blev glad, om ikke overrasket over at høre, at handelsministeren, at regeringen, er opmærksom på, at den kommende prisudvikling kan indebære risiko for at svække den hidtil opnåede og bevarede prisstabilitet. Det er også efter vort skøn meget vigtigt at opretholde denne stabilitet. Det er det af hensyn til erhvervslivet, af hensyn til forbrugerne, af hensyn til beskæftigelsen, af hensyn til valutabalancen og af hensyn til konkurrenceevnen. Men ligesom handelsministeren tror heller ikke det kon-

servative folkeparti, at det er den rigtige vej at gå at forlænge den gældende avancestoplov til i det mindste den 1. april 1970, ja, endog at skærpe den.

Den oprindelige lov blev jo som allerede nævnt af handelsministeren gennemført i november 1967, og den vil således, når den udløber normalt den 1. juli i år, have været i virksomhed i hele 19 måneder. Der har næppe været nogen anden midlertidig avance- eller prisstoplov, der har haft så lang en gyldighedsperiode som denne avancestoplov, måske lige bortset fra love under besættelsen. Da loven blev ført igennem som en konsekvens af devalueringen for halvandet år siden, var det en ganske klar forudsætning, at den kun skulle virke en kort tid. Den skulle så at sige opfange nogle af devalueringens øjeblikkelige skadelige virkninger. Jo længere tid en sådan lov er gældende, jo mere klart viser dens skadelige konsekvenser sig. Der finder en forvridding sted i de økonomiske forhold inden for erhvervslivet, og dette er til skade for virksomhederne, og det er ikke til gavn for forbrugerne.

Mit parti kan derfor ikke medvirke til det foreliggende lovforslag om ændring i lov om avancestop, og vi kan heller ikke tilslutte os lovforslaget om ændring af lov om anmeldelse af vejledende priser med den deri foreslåede skærpelse. Jeg mener, at vi i de gældende permanente love, dels loven om monopoltilsyn m. v., dels prisindseendeloven, er rimeligt godt rustede mod for kraftige prisstigninger og avancestigninger i den kommende tid. Hvis regeringen skulle have ønsket om at ændre noget i den bestående lovgivning, vil mit parti dog naturligvis være villig til at overveje sådanne forslag. I øvrigt har jeg den opfattelse, at konkurrencen inden for erhvervslivet — og det gælder både de producerende erhverv og de handlende erhverv — i denne tid er så skarp, at den holder priserne særdeles godt i ave, og jeg tror derfor, at der næppe vil ske væsentlige ændringer i prisforholdene, når de midlertidige love bortfalder den 1. juli i år.

Jens Peter Jensen (Sorø amt): Det hedder i motiveringen for de to lovforslag, der her er til behandling, at udviklingen i landets økonomiske situation må anses for at være